ÎN 7 ZILE

• EI AU VRUT-O... • „ACASA" ÎNSEAMNĂ CHIAR ATÎT DE MULT? • CIȚI SE LAMENTEAZĂ ȘI CIȚI SPUN „BINE C-AM SCĂPAT!?" • AȘTEPTÎND CU ÎNFRIGURARE TRAVIATA-BĂNEASA • GÎNDIM LA FEL CU FEDERAȚIA DIN AUSTRALIA; A NOASTRA ARE ALTĂ LUNGIME DE UNDĂ! • ROMOȘAN A FOTOGRAFIAT ÎN MEXIC, PENTRU DUMNEAVOASTRĂ

Fără a avea pretenția că încorporează toate aspectele încărcate cu speciale semnificații din cele șapte zile de viață fotbalistică, internă sau internațională, cuprinse între două apariții ale revistei noastre, rubrica pe care o inaugurăm azi va încerca să fie un fel de **„minută a săptămînii"**, prezentîndu-vă, stimați cititori, puncte de vedere, fapte grăitoare, scurte comentarii, interpretări, nuanțe sau simple reflecții pe marginea evenimentelor de actualitate.

Pornind la drum într-o săptămînă dominată, din punctul nostru de vedere, de meciul de la Copenhaga, vom începe cu evoluția echipei naționale, în **„costumație olimpică"**, pe Idraetts Park și ne vom exprima nedumerirea nu atît față de jocul slab al tricolorilor, cît față de **lipsa lor de convingere într-un meci la care EI AU CERUT SĂ LA PARTE.** Pentru că, nu trebuie să fie un secret, federația a adoptat formula — lăudată de unii, blestemată de alții — de a prezenta primul unsprezece național în locul celui **consacrat ca olimpic** de meciul anterior, cu Albania, **la insistența majorității tricolorilor, insistențe acutizate după Helsinki.** Dar, ca niște copii capricioși care plîng pentru un ursuleț de catifea pe care, primindu-l în fine, îl strică de îndată, scoțîndu-i ochii de mărgea, dragii noștri tricolori **s-au jucat, întristîndu-ne, atît cu încrederea, cît și cu speranțele puse în ei.** E alarmant ce s-a întîmplat duminică? Alarmant, poate nu; dar îngrijorător în perspectiva apropiată. Pentru că sub aspectul calificării la J.O.... să fim bărbați! N-am ajuns noi să tremurăm în fața unui handicap de un singur gol, a cărui recuperare ne este propusă... la București.

Oare, francezii și-or fi închipuit că pot pierde (practic) calificarea în sferturile Campionatului european, sîmbătă, chiar **la Paris,** în fața Ungariei, cu care terminaseră la egalitate la Budapesta? Oare, polonezii vor fi crezut că pot fi învinși cu 3—1, **la Varșovia,** de reprezentativa R. F. a Germaniei, cu care s-au dueiat (duel încetat duminică) pentru primul loc în grupă? Oare, Iugoslavia era atît de optimistă încît să-și propună, încă de la tragerea la sorți, calificarea (pe care a obținut-o de altfel) prin **rezultate pozitive în deplasare,** atît în fața Olandei, cît și a R.D.G.-ului?

Oare, înseamnă, pentru noi, avantajul terenului o armă pe care o ținem în mînă atît de ferm încît să nu ne socotim puși în gardă de **avertismentele acestei săptămîni.** Atenție! Pe noi, în toamna asta, terenul propriu trebuie „să ne țină" de două ori la rînd...

Trebuie să recunoaștem că oricît ar fi Cupa României taxată drept „competiție K.O.", cele petrecute duminică (18 divizionare B, mai mult de jumătate din al doilea eșalon valoric — cum ne place să-l numim — al fotbalului nostru au fost eliminate!) invită și la alte reflecții decît la cea comodă și devenită banală: **„Așa e Cupa...".** Echipe de Divizia C, de campionat județean sau — vezi Vulcan — din districtul București, au trecut ca un tăvălug peste aspirantele, cel puțin teoretic, la... promovarea în A. Da, **„așa e Cupa!",** dar nu pentru că poartă cu ea o nefastă predestinație ci pentru că în jurul ei începe să se întindă **mantia ternă a dezinteresului.** Și, la urma urmei, n-are Progresul, în primăvara care vine, alte griji decît să-și mai lege de picioare și niște meciuri, miercurea, cu Dinamo sau Rapid?...

București-ul își răsfață „fetițele sale dulci", organizîndu-le un campionat de fotbal cu 15 echipe! Aflăm că duminică, Rapid și-a consolidat poziția de lider, cîștigînd derbiul etapei cu Unirea Tricolor și urcîndu-și golaverajul la 30—1, ceea ce, sincer vorbind, pe noi care credem încă despre fotbal că e un sport de calapod de la 40 în sus, ne cam pune pe gînduri. Va veni, cumva, o vreme cînd, pentru plăcerea de a striga „Goool!", va trebui să-i ignorăm pe Dumitrache și pe Iordănescu, căutînd la „Unde mergem?" programul partidelor de fete și suspinînd după fenta Puicăi Lazăr, după driblingul Mariei Badea sau după șutul Elenei Dorotea? Brrr!... Am umblat destul după fete la 18 ani, încît să ne încînte gîndul de a o face din nou, acum, la peste 40... În orice caz, dintre atîtea meciuri cu sonoritate de brățări și cercei (Speranța-Doina, Diana-Carmen, Minerva-Juventus) noi așteptăm, uite-așa, sîc... **Traviata-Băneasa!**

Australia e departe, tare departe, dar revista noastră ajunge și e citită (cu mare atenție, ne-am dat seama) și acolo. Acum două zile, poșta ne-a adus o scrisoare a unui abonat la „Fotbal", dl. **C. M. Trevers din Randwich N.S.W., Canington Road 5/135.** Referindu-se la articolul nostru **„Decizii și... tăceri care produc nedumerire",** apărut în numărul 278 din 23 septembrie, cititorul australian ne informează că în campionatul statului New South Walles, două echipe și anume **Canterbury** și **Pan Hellenic** au fost suspendate de către federație pe cîte 2 și 4 etape, din cauza unor incidente grave petrecute la partide jucate în organizarea respectivelor cluburi. Cum a procedat federația? A dat, automat, cîștig echipelor care veneau la rînd, în program, să fie opuse echipelor sancționate? Nu. A lăsat ca toate meciurile lui Canterbury și Pan Hellenic să se joace normal și, **la sfîrșitul campionatului, le-a scăzut cîte 4 și 8 puncte din totalul acumulat. „În acest fel** — scrie C. M. Trevers — **nici o echipă n-a fost favorizată, sancțiunea i-a durut numai pe cei sancționați".**

Noi nu mai comentăm. Dar ne minunăm (vezi cazul Gloria Baia Mare) că articolele noastre au ecou mai rapid în Australia decît.... trei etaje mai jos de sediul redacției.

Lăudabila inițiativă a colaboratorului nostru, cunoscutul fotoreporter **Paul Romoșan,** de a publica un album de fotografii de la turneul final al C.M. din Mexic, la care a fost prezent, și-a găsit transpunere în viață (Citiți „în vitrinele librăriilor"). Volumul **„ROMÂNIA la El Mundial '70",** prefațat de tov. **Anghel Alexe,** președintele C.N.E.F.S., cuprinde aproape 250 de excelente fotografii, faze din meciurile echipei noastre sau din celelalte grupe, instantanee din timpul ședерii „team"-ului nostru la Gudalajara, aspecte din alte partide memorabile, vederi din Ciudad de Mexico etc., etc. Concepția de ansamblu a albumului, ca și condițiile tehnice de excepție ale albumului îndreptățesc felicitările pe care le primește atît autorul, cît și Editura Stadion.

Îi urăm lui Romoșan (și... nu numai lui!) albumul de suită **„România la Weltmeisterschaft '74".**

Radu URZICEANU

AGENDA CUPELOR CONTINENTALE

RAPID — LEGIA, MARȚI, DINAMO — FEYNOORD, MIERCURI, LA BUCUREȘTI STEAUA VA SUSȚINE PRIMUL JOC CU BARCELONA ÎN DEPLASARE!

Problema programului aglomerat de jocuri din cupele europene de la București a fost rezolvată pe de o parte prin devansarea unuia dintre ele, Rapid — Legia Varșovia, iar pe de altă parte printr-o decizie a U.E.F.A.-ei, potrivit căreia primul meci dintre Steaua și C.F. Barcelona se va disputa la Barcelona și nu la București. În felul acesta s-a produs și dezaglomerarea la București, unde programul a fost alcătuit astfel:

Marți, 19 octombrie (dată propusă de Legia și acceptată de Rapid): **RAPID — LEGIA,** la ora 15.15 pe Stadionul „23 August" (în caz de timp nefavorabil, pe Stadionul Republicii);

Miercuri, 20 octombrie: DINAMO — FEYENOORD ROTTERDAM, la ora 15,15 pe Stadionul „23 August".

CINE VA ARBITRA

Pentru jocurile din „Cupa campionilor" și „Cupa cupelor" au fost anunțați arbitrii:

Dinamo — Feyenoord: o brigadă din Turcia (**Dogan Babacan** la centru, Turan Kundakci și Mustafa Barin) la București; o brigadă din Anglia cu **Burtenshaw** la centru, la Rotterdam.

Steaua — C.F. Barcelona: trei arbitri din Irlanda, cu **Barett** la centru, la Barcelona; trei din Elveția, cu **Kamber** la centru, la București.

Arbitrii din „Cupa U.E.F.A." n-au fost comunicați.

OBSERVATORI LA JOCURILE ADVERSARILOR

În scopul de a-și studia apropiații adversari, săptămîna aceasta se vor deplasa la jocuri de campionat o serie de observatori: antrenorul **I. Ionescu** (U.T.A.) la meciul Zaglebie Walbrzych — Pogon (miercuri 13.X), **B. Marian** (Rapid) la partida Legia — Wisla Cracovia, **Gh. Popescu** și **V. Dumitrescu** (Steaua) la C.F. Barcelona — Celta și **R. Drăgușanu** la un joc al lui Feyenoord (ultimele trei întîlniri **vor** avea loc la 16—17 octombrie). Jocurile echipelor C.F. Barcelona și Feyenoord vor fi filmate.

NOUTĂȚI DIN FOTBALUL ȘCOLAR

Anul școlar, la început de drum, a intrat cu drepturi depline și în perimetrul său sportiv. Recent, Ministerul Învățămîntului a difuzat programul competițiilor de fotbal, prevăzut pentru anul școlar 1971—1972, în următoarele eșaloane:

1. CAMPIONATUL ȘCOLILOR GENERALE (etapa finală 17—23 iunie, la Piatra Neamț).
2. CAMPIONATUL LICEELOR.
3. CAMPIONATUL ȘCOLILOR PROFESIONALE (etapa finală 15—21 iunie, București).
4. CRITERIUL DE FOTBAL PENTRU ȘCOLILE SPORTIVE ȘI LICEELE CU PROGRAM DE EDUCAȚIE FIZICĂ (etapa finală, în tabără de fotbal, luna iulie, la Deva).
5. CUPA SPERANȚELOR (competiție de minifotbal interstrăzi pentru pionieri, etapa finală 26 august — 1 septembrie).

Care sînt noutățile organizatorice, preconizate cu scopul mărturisit de a impulsiona fotbalul școlar, de a-i asigura un cadru mai ferm și mai propice? În primul rînd, tendința de centralizare a inițiativei și a răspunderii, toate aceste competiții fiind organizate și controlate direct și împreună de către Ministerul Învățămîntului, C.N.E.F.S., C.C. al U.T.C. și Consiliul Național al Organizației pionierilor. Un alt aspect inedit îl reprezintă *renunțarea la faza finală a campionatului liceelor, cu scopul de a asigura respectarea strictă a literei regulamentului, care prevede neînscrierea în competiție a elevilor legitimați.* Campionatele anterioare n-au putut evita unele substituiri de acest gen, forțate, tocmai în intenția de a salva calitatea îndoielnică (cauze obiective: lipsa de terenuri, activitate insuficientă) a competiției. În noua formulă, campionatul liceelor se va limita la etapa pe județ. În sfîrșit, se va pune accent pe caracterul de masă al fotbalului în școli, asigurîndu-se preponderența cuvenită campionatelor inter-clase.

La nivelul Ministerului Învățămîntului se preconizează *înființarea „Direcției Educației Fizice și Sportului școlar și universitar", care va prelua atribuțiile fostelor sectoare de resort.* Iar în subordinea direcției, fiecare județ va fi reprezentat de un inspector școlar de educație fizică. Convocați în întruniri periodice, inspectorii județeni vor asigura legătura nemijlocită, permanentă, între minister și inspectoratele județene.

În sportul școlar, așadar, o efervescență ale cărei roade le vom culege, sperăm, în toamna care vine.

Carnet

SFÎRȘITUL UNEI ILUZII

de EUGEN BARBU

Ce iute ne îmbătăm cu apă rece...

Țin minte tonul exultant al presei de după meciul cu **Finlanda.** Ce osanale, ce priviri „cîș" către cei doi cronicari lucizi ce nu s-au încins la focul de paie al acelui 4—0 obținut în fața unor liceeni din Nordul Europei! Era prea de tot. **Tricolorii** cîștigaseră la scor în deplasare, lucru puțin obișnuit la noi, și părea obligatoriu să tragem salve de artilerie. Numai că timpul scurt pînă la meciul cu **Danemarca** nu ne-a răcit mințile cît a trebuit. E drept că cineva s-a gîndit să trimită acolo tot echipa națională, mai puțin doi fundași și pe Boc, care oricum era planificat pentru prima formație. La drept vorbind, faptul este explicabil din punct de vedere al muncii de perspectivă. Și așa prima noastră garnitură nu joacă destul împreună, era un prilej de rodaj, de verificări. Dar verificările au demonstrat două lucruri: că puteam pierde și cu al doilea **team** fără multă pagubă, poate chiar că veritabilii olimpici s-ar fi străduit mai mult decît acest **unsprezece** vlăguit, stors ca rufa, fără nici o inițiativă.

Ce am observat deci în timpul acestei experiențe umilitoare la urma urmelor? Că echipei noastre naționale îi lipsește la antrenamente un **sparing-partener** viguros, care s-o pună la grele încercări. Odată cu întîlnirea unei formații de genul celei a **Danemarcii,** solidă, hotărîtă, fără cruțare în cîmp, leii noștri se prefac în miei. Am putut astfel să vedem un Dumitru depășit chiar în intrări tari (și deci contrariat) și de aici lipsa sa de vlagă, un Nunweiller care nu mai avea dezinvoltura de altădată, cum am putut să vedem un Lucescu neînstare să treacă de un fundaș banal care avea un singur **atu,** că nu voia să se lase păcălit cu fente cunoscute de pe vremea bunicii.

S-au făcut declarațiile de rigoare, a fost în tribună și Covaci, sosit, hăt de departe, pentru a vedea la lucru **națională,** nici el nu prea ne-a lămurit de ce **tricolorii** mergeau în ritm de marfar, cum nu am fost lămuriți nici de celelalte declarații. Așadar, ce explică această înfrîngere în fața unei echipe care devine tradițional inconvenabilă pentru naționala noastră? Întîi, **lipsa de angajament fizic a jucătorilor noștri** care au învățat mult sub latura tehnică, dar au rămas fragili, domnișoare somnorocse în 16 metri...

Al doilea: **nu avem condiție fizică.** Ce vor fi făcînd vajnicii băieți pe la cluburi, nu știm, ce fac la Poiana Brașov nici atît. Unde să fie buba, cum se explică anemia pernicioasă a celor unsprezece tricolori care erau parcă legați la ochi și la genunchi?

În sfîrșit, cum a observat și antrenorul danezilor, **jucăm demodat, cu pase laterale la mijlocul terenului,** metodă bună pe vremea calificării pentru Guadalajara, dar falimentară în general, cum am scris de atîtea ori, pentru că dacă în fața lui Pele și Jairzinho plimbarea balonului era ceva pozitiv, în fața unor echipe de mîna a doua, operația devine penibilă.

Nu aș trece, în încheiere peste ideile stranii de selecționare. Cheran e un **brave garçon** la **Dinamo,** unul care aleargă năucitor ca și Bebe Năstrescu, dar de aici pînă la clasa internațională e drum lung. Pe lîngă el, extrema gazdelor a trecut de cîte ori a vrut. E cu atît mai ciudat cu cît pe tușă ședea oricum unul mai bun ca el: Pop de la **Rapid,** care nici măcar nu a fost încercat. Măcar dacă facem experiențe, să le facem pînă la capăt. Nici Popovici nu m-a impresionat, o fi iar vreo gogoriță de-a antrenorilor, pusi pe descoperit vedete! Boc, cazul Boc este tragic în continuare. Jucătorul acesta elegant, aducînd cu Piți Apolzan ca stil, mi se pare prea ușurel în drumul tancurilor moderne din înaintările adversarilor. Îl prefer încă pe dîrzul Lupescu, mai puțin spectaculos, cu mai puțină clasă, dar sigur. Cît privește golurile, eu îl acuz cel mai mult pe Răducanu la ambele catastrofe. A greșit și Boc, dar orice portar din Divizia B ar fi deviat cu un reflex mingea ușoară trimisă acasă de stoperul nostru.

Apropo, Iordache acela o fi murit?